

Jurisdiction

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. sausio 16 d. (1)

„Pridėtinas vertės mokestis — Kelionių agentūrų sandoriai — Nuolaidų keleiviams suteikimas — Vykdamas tarpininkavimo veiklą suteiktą paslaugą apmokestinamosios vertės nustatymas“

Byloje C-300/12

dėl Bundesfinanzhof (Vokietija) 2012 m. balandžio 26 d. nutartimi, kuri Teisingumo Teismas gavo 2012 m. birželio 20 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Finanzamt Düsseldorf-Mitte

prieš

Ibero Tours GmbH

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano, Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas K. Lenaerts, einantis pirmosios kolegijos pirmininko pareigas, teisėjai A. Borg Barthet (pranešėjas), E. Levits ir M. Berger,

generalinis advokatas M. Wathelet,

posėdžio sekretorius K. Malacek, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2013 m. birželio 5 d. posėdžiui,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

—

Ibero Tours GmbH, atstovaujamos advokato P. Englert ir baristerio P. Moser,

—

Vokietijos vyriausybė, atstovaujamos T. Henze ir K. Petersen,

—

Jungtinės Karalystės vyriausybė, atstovaujamos L. Christie, padedamo baristerio R. Hill,

—

Europos Komisijos, atstovaujamos C. Soulay ir W. Mölls,

susipažinęs su 2013 m. liepos 18 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima š?

Sprendim?

1

Prašymas priimti prejudicin? sprendim? susij?s su 1977 m. geguž?s 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB d?l valstybi? nari? apyvartos mokes?i? ?statym? derinimo – Bendra prid?tin?s vert?s mokes?io sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvi? k., 9 sk., 1 t., p. 23; toliau – Šeštoji direktyva) išaiškinimu.

2

Šis prašymas pateiktas nagrin?jant Finanzamt Dusserdörf?Mitte (toliau – Finanzamt) ir Ibero Tours GmbH (toliau – Ibero Tours) gin?? d?l prid?tin?s vert?s mokes?io (toliau – PVM), kur? ši ?mon? turi sumok?ti už 2002–2005 mokestinius metus, sumos nustatymo.

Teisinis pagrindas

S?jungos teis?

3

Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkte numatyta:

„<...>

1. Apmokestinam?j? vert? sudaro:

a)

tiesiam? prekiai ir teikiam? paslaug?, išskyrus nurodytas b, c ir d punktuose, atveju – viskas, kas sudaro atlyg?, kuris yra ar turi b?ti tiek?jo gautas iš pirk?jo, kliento ar tre?iosios šalies už tokias prekes ar paslaugas, ?skaitant subsidijas, tiesiogiai susijusias su ši? prekiai ar paslaug? kaina.“

4

Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 3 dalyje nustatyta:

„? apmokestinam?j? vert? ne?eina:

a)

kainos sumažinimo taikant nuolaid? už išankstin? apmok?jim?;

b)

kainos nuolaidos klientui, suteikiamos tiekimo metu;

<...>“

5

Šeštosios direktyvos 11 straipsnio C skirsnio „vairios nuostatos“ 1 dalies pirmoje pastraipoje nustatyta:

„Atsisakymo, grąžinimo, visiško ar dalinio neapmokėjimo atveju arba kai kaina sumažinama tiekimui jau įvykus, apmokestinamoji vertė yra atitinkamai sumažinama laikantis valstybių narių nustatytų sąlygų.“

6

Šeštosios direktyvos 26 straipsnyje „Speciali schema kelionių organizatoriams“ numatyta:

„1. Valstybės narės taiko [PVM] kelionių organizatorių veiklai pagal šio straipsnio nuostatas, kai kelionių organizatoriai sandorius su klientais sudaro savo vardu ir teikdami kelionių paslaugas naudojasi kitų apmokestinamųjų asmenų tiekiamomis prekėmis ir teikiamomis paslaugomis. Šis straipsnis netaikomas kelionių organizatoriams, kurie veikia tik kaip tarpininkai ir apskaičiuodami mokestį taiko 11 straipsnio A skirsnio 3 dalies c punkto nuostatas. Šiame straipsnyje kelionių organizatorių sūvoka apima ir turų operatorius.

2. Visi kelionių organizatoriaus sandoriai, susiję su konkrečia kelione, turi būti laikomi viena paslauga, kurią keleiviui suteikia kelionių organizatorius. Toji paslauga turi būti apmokestinta valstybėje narėje, kurioje kelionių organizatorius yra įsteigęs savo verslą ar turi fiksuotą vietą, iš kurios teikia paslaugas. Šios paslaugos apmokestinamųjų vertė ir kainė be mokesčio, kaip ji apibūdinama 22 straipsnio 3 dalies b punkte, sudaro kelionių organizatoriaus maržą, t. y. visos sumos, kurią turi sumokėti keleivis be [PVM], ir kelionės organizatoriaus patirtą faktinį sąnaudų už kitų apmokestinamųjų asmenų tiekiamas prekes ir teikiamas paslaugas, kai tokie sandoriai sudaromi tiesioginei keleivio naudai, skirtumas.

3. Jei kelionių organizatoriaus užsakymu kitų apmokestinamųjų asmenų vykdomi sandorių atlikimo vieta yra už Bendrijos ribų, laikoma, kad kelionių organizatorius suteikė tarpininkavimo paslaugą, kuri atleidžiama nuo mokesčio pagal 15 straipsnio 14 dalį. Kai tokie sandoriai vykdomi ir Bendrijos ribose, ir už jos ribų, nuo mokesčio gali būti atleista tik ta kelionių organizatoriaus paslaugos dalis, kuri susijusi su sandoriais, atliktais už Bendrijos ribų.

4. [PVM], imamas kitų apmokestinamųjų asmenų iš kelionių organizatoriaus už 2 dalyje nurodytus sandorius, sudaromus tiesioginei keleivio naudai, negali būti atskaitomas ar grąžinamas jokioje valstybėje narėje.“

Vokietijos teisė

7

Nuo 2002 m. sausio 1 d. iki 2004 m. gruodžio 16 d. galiojusios Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (Umsatzsteuergesetz, toliau – UStG) redakcijos 17 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Jei pasikeičia apmokestinamojo sandorio apmokestinamoji vertė, kaip tai suprantama pagal 1 straipsnio 1 dalies 1 punktą:

1) verslininkas, kuris įvykdė šį sandorį, turi atitinkamai patikslinti už šį sandorį mokėtiną mokesčio sumą ir

2) verslininkas, kuriam buvo įvykdytas šis sandoris, turi atitinkamai patikslinti su šiuo sandoriu susijusį mokestį, kurį jis turi teisę atskaityti;

tai taikoma mutatis mutandis 1 straipsnio 1 dalies 5 punkte ir 13b straipsnyje nurodytais atvejais. Sumok?to pirkimo mokes?io atskaitos patikslinimas gali b?ti netaikomas tiek, kiek tre?iasis verslininkas mokes?i? inspekcijai sumoka sumažintam atlygiui tenkan?i? mokes?io sum?; šiuo atveju tre?iasis verslininkas privalo mok?ti mokest?. <...>“

8

Nuo 2004 m. gruodžio 16 d. ?sigaliojusios UStG redakcijos 17 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Jei pasikei?ia apmokestinamojo sandorio apmokestinamoji vert?, kaip tai suprantama pagal 1 straipsnio 1 dalies 1 punkt?, verslininkas, kuris ?vykd? š? sandor?, turi patikslinti už š? sandor? mok?tin? mokes?io sum?. Taip pat verslininkas, kuriam buvo ?vykdytas šis sandoris, turi patikslinti su šiuo sandoriu susijus? mokest?, kur? jis turi teis? atskaityti. Tai netaikoma, jei d?l apmokestinamosios vert?s pakeitimo jis negauna ekonomin?s naudos. Jei šiuo atveju d?l apmokestinamosios vert?s pakeitimo ekonomin? naud? turi kitas verslininkas, jis privalo patikslinti mokes?io, kur? jis turi teis? atskaityti, sum?. Pirmas–ketvirtas sakiniai mutatis mutandis taikomi 1 straipsnio 1 dalies 5 punkte ir 13b straipsnyje nurodytais atvejais. Sumok?to pirkimo mokes?io atskaitos galima netikslinti, jeigu tre?iasis verslininkas mokes?i? inspekcijai sumoka sumažintam atlygiui tenkan?i? mokes?io sum?; šiuo atveju tre?iasis verslininkas privalo mok?ti mokest?. <...>“

9

Nuo 1999 m. balandžio 1 d. ?sigaliojusios UStG redakcijos 25 straipsnio 1–4 dalyse numatyta:

„1. Šios nuostatos taikomos verslininko teikiamoms kelioni? paslaugoms, kurios n?ra skirtos gav?jo verslui tiek, kiek verslininkas teikia šias paslaugas gav?jui savo vardu ir naudodamasis tre?i?j? asmen? kelioni? paslaugomis. Verslininko teikiama paslauga laikytina kitokia paslauga. Jei kelion?s metu verslininkas teikia gav?jui kelet? šios r?šies paslaug?, jos laikomos vientisa kitokia paslauga. Kitokios paslaugos teikimo vieta nustatyta pagal 3a straipsnio 1 dal?. Tre?i?j? asmen? kelioni? paslaugos yra tre?i?j? asmen? preki? tiekimas ir kitokios paslaugos, suteikiamos tiesiogiai keleivi? naudai.

2. Kitokia paslauga atleidžiama nuo mokes?io tiek, kiek su ja susijusios tre?i?j? asmen? kelioni? paslaugos yra teikiamos tre?iosios valstyb?s teritorijoje. <...>

3. Kitokios paslaugos vert? yra skirtumas tarp gav?jo sumok?tos ?gyjant paslaug? sumos ir sumos, kuri? verslininkas moka už tre?i?j? asmen? kelioni? paslaugas. <...>

4. Nukrypstant nuo 15 straipsnio 1 dalies verslininkui draudžiama atskaityti kaip pirkimo PVM sumas, kurios atskirai buvo pervestos ? jo s?skait? už tre?i?j? asmen? kelioni? paslaugas. Kitos 15 straipsnio nuostatos taikomos.“

10

Nuo 2005 m. sausio 1 d. ?sigaliojusios UStG redakcijos 25 straipsnio 4 dalyje nustatyta:

„4. Nukrypstant nuo 15 straipsnio 1 dalies, verslininkui draudžiama atskaityti kaip pirkimo PVM sumas, kurios atskirai buvo pervestos ? jo s?skait? už tre?i?j? asmen? kelioni? paslaugas, ir pagal 13b straipsn? mok?tinas sumas. Kitos 15 straipsnio nuostatos taikomos.“

Pagrindin? byla ir prejudiciniai klausimai

11

Vykdydama ekonominę veiklą Ibero Tours Vokietijos teritorijoje teikia tarpininkavimo paslaugas, kurios patenka į Šeštosios direktyvos taikymo sritį. Šios paslaugos yra iš dalies atleistos nuo mokesčių ir iš dalies apmokestinamos.

12

Vykdydama apmokestinamuosius sandorius Ibero Tours kaip tarpininkų siūlo kelionių paslaugas, kurias kelionių organizatoriai teikia klientams ir kurioms taikoma speciali schema, nustatyta Direktyvos 77/388/EEB 26 straipsnyje. Nors Ibero Tours yra kelionių agentūra, ši speciali schema netaikoma pagrindinėje byloje nagrinėjamiems paslaugoms, nes ši agentūra veikia tik kaip tarpininkas, ir Direktyvos 77/388/EEB 26 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje nustatyta speciali schema tokiai agentūrai netaikytina.

13

Ibero Tours, veikdama kaip tarpininkas, teikė paslaugas kelionių organizatoriams, kurie mokėjo jai sutartus komisinius. Klientams ji sumažindavo kainas, finansuodama savo komisinių dalimi. Pirmiausia sumokėjusi PVM už visus gautus komisinius, ji paprašė Finanzamt (mokesčių inspekcija) pakeisti šio mokesčio skaičiavimą už 2002–2005 mokesčius metus taip, kad jos klientams taikyti kainų sumažinimai būtų išskaičiuoti iš apmokestinamosios vertės.

14

Šis prašymas Finanzamt patenkino tik tiek, kiek kelionių organizatorių suteiktos paslaugos buvo apmokestintos pagal Šeštosios direktyvos 26 straipsnyje nustatytą specialią schemą. Tačiau tiek, kiek šios paslaugos buvo atleistos nuo mokesčio pagal Šeštosios direktyvos 26 straipsnio 3 dalį, Finanzamt atsisakė atlikti Ibero Tours prašomus pakeitimus.

15

Nepatenkinus administracinio skundo, Ibero Tours pateikė skundą teismui, šis Finanzgericht (Finansinių bylų teismas) patenkino. Dėl Finanzgericht sprendimo Finanzamt pateikė kasacinį skundą Bundesfinanzhof.

16

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas visų pirma siekia išsiaiškinti, ar galima taikyti 1996 m spalio 24 d. Teisingumo Teismo sprendime Elida Gibbs (C-317/94, Rink. p. I-5339) nustatytus principus, kai tarpininkas, teikdamas paslaugas, sumažina pagrindinės paslaugos, kurią teikiant dalyvauja, kainą.

17

Nors neutralumo principas patvirtina tame sprendime padarytą išvadą taikyti šioje byloje, vis dėlto kyla abejonė, nes minėtame sprendime Teisingumo Teismas omeny turėjo „prekybos grandinę“, kurioje „panašios prekės“ tiekiamos kelis kartus ir joms taikomos tokios paties apmokestinimo sąlygos. Todėl prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas svarsto, ar šios sąvokos yra reikšmingos pagrindinėje byloje, nes pagrindinio tiekėjo ir tarpininko sudaryti sandoriai yra skirtingo pobūdžio ir vertinami skirtingai dėl mokesčių.

Antra, jei daroma prielaida, kad paslaugos, suteiktos vykdant tarpininkavimo veiklą, gali būti laikomos prekybos grandinės dalimi, kuriai taikytini minėto Teisingumo Teismo sprendime Elida Gibbs nustatyti principai, anot Bundesfinanzhof, lieka atsakyti į klausimą, ar tai taip pat taikoma, kai pagrindinėms paslaugoms taikomas Šeštosios direktyvos 26 straipsnis. Iš tiesų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad tokiu atveju abejotina, ar minėto Teisingumo Teismo sprendime nustatytas principų taikymas lemia teisingą apmokestinimą.

Be to, jis pažymi, kad pagal 2002 m. spalio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimą Komisija prieš Vokietiją (C-427/98, Rink. p. I-8315) valstybės narės turi teisę netaikyti minėto Sprendime Elida Gibbs nustatytą principą, jei pagrindinė paslauga yra atleista nuo mokesčių. Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas daro prielaidą, kad minėtas Sprendimas Komisija prieš Vokietiją reikia suprasti taip, jog minėto Teisingumo Teismo sprendime Elida Gibbs nustatyti principai netaikytini tuo atveju, kai paskutinę prekybos grandinę paslauga yra atleista nuo mokesčių. Jei pagrindinėms paslaugoms taikoma Šeštosios direktyvos 26 straipsnyje nustatyta speciali schema, pagal šio straipsnio 3 dalį šios paslaugos prilyginamos atleistai nuo mokesčių tarpininkavimo paslaugai, jeigu sandoriai, kurių atveju šios paslaugos teikėjai naudojami kitais apmokestinamaisiais asmenimis, vykdomi už Europos Sąjungos ribų. Jei šie sandoriai vykdomi ir Sąjungos viduje, ir už jos ribų, paslauga atleidžiama nuo mokesčių tik iš dalies.

Todėl, atrodo, abejotina, kaip kelionių agentūra ir už ją atsakinga mokesčių institucija turi nustatyti, kokių mastų pagrindinės kelionių paslaugos teikimas atleidžiamas nuo mokesčių ir kokių mastų dėl to nesuteikiama teisė taikyti minėto Teisingumo Teismo sprendime Elida Gibbs nustatytą principą.

Trečia, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nagrinėja situaciją, kurioje valstybės narė, tinkamai į nacionalinę teisę perkėlus Šeštosios direktyvos 11 straipsnio C skirsnio 1 dalį, vis dėlto siekia neleisti sumažinti PVM, kurį tarpininkas privalo sumokėti atleistos nuo mokesčių pagrindinės paslaugos teikimo atveju. Jis abejoja, kad ši išimtis taikoma tinkamai perkėlus šią nuostatą, ir svarsto, ar reikalingas susijusios valstybės narės teisės aktas, kuriame būtų konkrečiai numatytas šis sumažinimas. Jo nuomone, minėto Sprendimo Komisija prieš Vokietiją 65 ir 66 punktai patvirtina pastarąjį vertinimą tiek, kiek ten kalbama apie valstybių narių „galimybes“. Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad ši išvada nėra privaloma, kai siekiama apriboti pasekmes, kurių kyla iš Teisingumo Teismo pateikto aiškinimo.

Šiomis aplinkybėmis Bundesfinanzhof nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1)

Ar pagal [minėto] <...> Teisingumo Teismo sprendime Elida Gibbs <...> nustatytus principus prekybos grandinėje apmokestinamoji vertė sumažinama tuo atveju, kai tarpininkas (pagrindinėje byloje – kelionių agentūra) pagrindinio sandorio, kuriame dalyvauja (šiuo atveju – kelionių

organizatoriaus paslauga klientams), gavėjui (šiuo atveju – klientas) grąžina dalį jo kainos?

2)

Jeigu 2 pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendime <...> nustatytus principus reikia taikyti ir tuo atveju, kai <...> Šeštosios direktyvos <...> 26 straipsnyje nustatyta speciali schema taikoma tik pagrindiniam kelionių organizatoriaus sandoriui, bet ne kelionių agentūros suteiktai tarpininkavimo paslaugai?

3)

Jeigu 2 antrąjį klausimą taip pat būtų atsakyta teigiamai, ar pagrindinės paslaugos atleidimo nuo mokesčių atveju valstybės narė, tinkamai perkėjusi <...> Šeštosios direktyvos <...> 11 straipsnio C skirsnio 1 dalį, turi teisę atsisakyti sumažinti apmokestinamąjį vertę tik tuo atveju, jei įgyvendindama šioje nuostatoje suteiktus įgaliojimus nustatė papildomas sąlygas dėl atsisakymo sumažinti apmokestinamąjį vertę?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

23

Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės nori žinoti, ar minėtame Sprendime Elida Gibbs Teisingumo Teismo nustatyti principai, susiję su PVM apmokestinamosios vertės nustatymu, yra taikytini, jei kelionių agentūra, veikdama kaip tarpininkė, savo iniciatyva ir sąskaita galutiniam vartotojui sumažina kelionių organizatoriaus teikiamos pagrindinės paslaugos kainą.

24

Siekiant atsakyti į šį klausimą, reikia priminti, kad pagal Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A dalies 1 punkto a papunktį tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų apmokestinamąjį vertę sudaro viskas, kas sudaro atlygą, kuris yra ar turi būti tiekėjo gautas iš pirkėjo, kliento ar trečiosios šalies už tokias prekes ar paslaugas, įskaitant subsidijas, susijusias su šiomis prekėmis ar paslaugomis kaina.

25

Pagal Šeštosios direktyvos 26 straipsnį siekiama išvengti praktinių sunkumų, kylančių dėl to, kad kelionių agentūros ir kelionių organizatoriai veikią sudaro kelios paslaugos, teikiamos keliose vietose. Tačiau siekiant šio tikslo nereikia nukrypti nuo Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkte įtvirtintos bendrosios taisyklės, kurioje, nustatant apmokestinamąjį vertę, nurodoma sąvoka „atlygis, kuris yra ar turi būti tiekėjo [teikėjo] gautas iš <...> kliento ar trečiosios šalies“ (žr. 2003 m. birželio 19 d. Sprendimo First Choice Holidays, C-149/01, Rink. p. I-6289, 26 punktą).

26

Pagrindinėje byloje, viena vertus, atlygis, kurį kelionių organizatorius gavo už savo paslaugas, yra visa nesumažinta kelionės kaina. To nepaneigia aplinkybė, kad Ibero Tours moka kelionių organizatoriui tik sumažintą sumą, kuri gaunama iš kelionės kainos atėjus jai priklausančius komisinius, toks sumažinimas tik užskaitant pagal įvairias pozicijas mokėtinas sumas.

27

Kita vertus, atsižvelgiant į tai, kad Ibero Tours nesuteikė nuolaidos paslaugoms, kurias, vykdydama tarpininkavimo veiklą, teikė kelionių organizatoriui, ir į tai, kad pastarajam neturi tokos nuolaidos, kurią Ibero Tours suteikė galutiniams vartotojams, buvimas ar dydis, aplinkybės, jog Ibero Tours finansuoja šią nuolaidą iš dalies savo komisiniu ar kitu lėšų, neturi reikšmės nei šio organizatoriaus suteiktą paslaugą kainai, nei paslaugą, kurias, vykdydama tarpininkavimo veiklą, Ibero Tours teikė tam organizatoriui, kainai.

28

Tokioje situacijoje, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, minėtame Sprendime Elida Gibbs nustatyti principai neturi tokos apmokestinamosios vertės nustatymui.

29

Šiuo klausimu reikia priminti, jog minėtame sprendime Teisingumo Teismas nusprendė, kad, jei gamintojas, kuris sutarties pagrindu nėra susijęs su galutiniu vartotoju, tačiau, būdamas sandorį grandinėje, kurios pabaigoje yra šis vartotojas, pirmasis narys, taiko šiam galutiniam vartotojui sumažintą kainą, išduodamas jam nuolaidą kuponą, kurį priima mažmenininkai ir kurio vertę atitinkančią sumą grąžina gamintojas, apmokestinamoji vertė PVM tikslais turi būti sumažinta šio kainos sumažinimo dydžiu (minėto Sprendimo Elida Gibbs 31, 34 ir 35 punktai). Byloje, kurioje buvo priimtas minėtas Sprendimas Elida Gibbs, atlygis, kurį gavo apmokestinamasis asmuo, kaip sandorį grandinėje pirmasis narys, iš tiesų faktiškai sumažėja dėl kainos sumažinimo, kurį tas apmokestinamasis asmuo tiesiogiai suteikė galutiniam vartotojui.

30

Tačiau pagrindinėse bylos aplinkybėse kelionių organizatorius nėra sandorį grandinėje pirmasis narys, nes teikia paslaugas tiesiogiai galutiniam vartotojui, o Ibero Tours veikia tik kaip šio vienintelio sandorio tarpininkas. Atvirkščiai, Ibero Tours teikia paslaugą, t. y. tarpininkauja, o tai visiškai skiriasi nuo kelionių organizatoriaus teikiamos paslaugos.

31

Be to, pagrindinėje byloje kelionių organizatorius nesuteikia nuolaidų, nes bet kuriuo atveju Ibero Tours privalo sumokėti sutartą kainą, neatsižvelgdama į galimą nuolaidą, kurią ji suteikia klientui.

32

Šiomis aplinkybėmis kelionių agentūros, šiuo atveju Ibero Tours, finansuojama kelionės kainos dalis, kuri išreikšta galutiniam kelionės vartotojui sutektu kelionės kainos sumažinimu, neturi tokos nei atlygiui, kurį gauna kelionės organizatorius už šios kelionės pardavimą, nei atlygiui, kurį gauna Ibero Tours už tarpininkavimo paslaugas. Taigi pagal Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A dalies 1 punkto a papunktį dėl tokio kainos sumažinimo nesumažėja nei pagrindinio sandorio, nei kelionių agentūros suteiktos paslaugos apmokestinamoji vertė.

33

Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad pirmąjį klausimą reikia atsakyti taip: Šeštosios direktyvos nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad minėtame Teisingumo Teismo sprendime Elida Gibbs nustatyti principai, susiję su PVM apmokestinamosios vertės nustatymu, nėra taikytini, jei kelionių agentūra, veikdama kaip tarpininkas, savo iniciatyva ir skaita galutiniam vartotojui

sumažina kelionių organizatoriaus teikiamos pagrindinės paslaugos kainą.

Dėl antrojo ir trečiojo klausimų

34

Atsižvelgiant į neigiamą atsakymą į pirmąjį klausimą, į antrąjį ir trečiąjį klausimus atsakyti nereikia.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

35

Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas nuostatas reikia aiškinti taip, kad 1996 m. spalio 24 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo Sprendime Elida Gibbs (C-317/94) nustatyti principai, susiję su PVM apmokestinamosios vertės nustatymu, nėra taikytini, jei kelionių agentūra, veikdama kaip tarpininkas, savo iniciatyva ir sėskaita galutiniam vartotojui sumažina kelionių organizatoriaus teikiamos pagrindinės paslaugos kainą.

Parašai.

(1) Proceso kalba: vokiečių.